

Udsigt til Held, hvis vi skulle være saa uheldige at komme i Krig, hvilket jo dog kan hændes.

Dinesen: Til de almindelige Bemærkninger, hvormed det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds (Bosjen) begyndte sit Foredrag, skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har Ret, naar han siger om sig og sine Venner, at de ikke maale Fædrelandsfærligheden med Krigens Men, som om der er Andre, der anlægge denne Maaalestof for Fædrelandsfærligheden. Det tror jeg ikke, han er berettiget at til sige. Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at Nogle paastaar, at blandt de Spørgsmaal, her foreligge, er Forsvarsvesenets Ordning det vigtigste, skal jeg vedkjende mig den Mening, at det er det Spørgsmaal, hvormed det haster mest; der kan være andre Spørgsmaal, som man — i Almindelighed betragtet — kan anse som lige saa vigtige, men jeg tror, at dette Spørgsmaal maa anses for det vigtigste at faae ordnet hurtig, idet jeg tror, at der kan resultere den største Fare, hvis vi skyde det ud, hvorimod der ikke vil blive gjort stor Støde, om en og anden af de andre Sager, der foreligge os, afgjøres et Aar tidligere eller senere. Set paa Sagen i Almindelighed skal jeg stille mig paa samme Maade som den ærede sidste Taler, idet jeg er villig til at gaa med til Sagens Afgjørelse, saasnart jeg ser, at der kan opnaas Forbedring i Sammenligning med det Bestaaende og opnaas noget Fordelagtigt for Hæren derved, medens jeg selvfølgelig paa Sagens senere Stadier vil søge at gjøre de Betragtninger gjældende, som jeg har om denne Sag. I den Mindretalsbetænkning, som jeg tillod mig at afgive for snart to Aar siden, da vi første Gang behandlede et Forslag til Hærens Revision, udtalte jeg, at blandt de Foredragninger, der efter min Opfattelse maatte stilles til Hærens Ordning, idet jeg gik ud fra, at alt vaabendygtigt Mandskab maatte øves, var den at faae det saaledes uddannet, at det kunde optage Kampen med en Fjende, at vi fik Befalingsmænd i tilstrækkeligt Antal og saaledes uddannede, at vi ikke af Mangel derpaa led Nederlag, og at Udrustningen og Forsyningen vare saa vidt muligt fuldkomne. Disse Betragtninger nærer jeg endnu, og de ville blive de ledende for mig ved min Stilling til Sagen. Hvad først Udgiften angaar, skal jeg ikke negte, at jeg har den Mening, at vi, selv henset til Lønningsforhøvelserne og forskjellige andre Forhøvelser, som Omstændighederne maatte kræve, for Udgifter, der ikke behøve betydeligt at overvirte dem, der nu medgaa til Hæren, kunne opnaa en Hærorrdning, der er betydelig bedre end den, vi have. Det ærede Medlem for Præstø Amt's 6te Valgkreds (Bosjen) talte om, at der var Nedgang i Antallet af det Mandskab, der aarlig indkaldes til Hæren. Det er fuldstændig rigtigt; men

undersøger man de statistiske Resultater fra Sessjonerne, vil man se, at der ingen Nedgang er i Antallet af det Mandskab, der møder og behandles ved Sessjonerne, men at man mere og mere i de senere Aar ved Behandlingen paa Sessjonerne kommer til at kassere i større Maaalestok, især paa nogle Steder. Dette forekommer mig at være et høist uheldigt Forhold, og jeg tror, at der hos de vedkommende Embedsmænd gjør sig en Ansuelse gjældende, som man ad denne Vej søger at bringe i Anvendelse, men som ikke er heldigt, og som vi derfor herfra skulle se at træffe Forholdsregler imod. Hvad Tjenestetiden angaar, er jeg ogsaa af den Mening som flere ærede Talere, at det er overordentlig heldigt at komme bort fra Garnisonstjenesten; jeg ser for mit Vedkommende langt hellere, at Mandskabet ligger inde en Maaned eller to længere ved den første Uddannelse, end at de beholdes i Garnisonstjeneste, hvad ogsaa mange Militære ere enige om ikke er heldigt, og jeg vil antage, at for saa vidt det er nødvendigt at have Mandskab i Garnison om Vinteren, vil det være muligt at indkalde noget Mandskab til Uddannelse om Vinteren. Det er en Betragtning, jeg ogsaa har hørt Militære gjøre gjældende, og jeg tror, at det ikke vil volde nogen Vanstuelighed. Man kunde da opnaa der igjennem at faae et Dvøvelsapparat for Befalingsmandskolen og faae den Tjeneste udført i Garnisonen, som det er fornødent at have Mandskab til at udføre. Hvad Indkaldelserne angaar, lægger jeg Vægt paa, at de ikke gjentages oftere end nødvendigt, og i Forbindelse dermed er der et andet Punkt, som i høi Grad er bestemmende for mig, naar jeg skal være med til at overveie disse Spørgsmaal. Det er Hensynet til, hvorledes Befolkningen i Landet kommer til at stille sig til Ordningen. Intet trætter mere Befolkningen, Intet gjør den mere misfornøiet med en bestaaende Hærorrdning end det, at Indkaldelsen for ofte gjentages, at Mandskab i en mere fremrykket Alder skal indkaldes. So mere vi kunne komme bort herfra, desto heldigere for Hæren. Af den Grund har jeg i sin Tid været med til at stemme imod Forsterkningens Indkaldelse, da jeg er fuldkommen overtydet om, at det svækker Hærorrdningen at trætte Befolkningen med Indkaldelser, hvis Nødvendighed, om den end er tilstede, dog ikke staar i Forhold til de Byrder, der ved Indkaldelsen paalægges Befolkningen. Der er et Punkt i den ærede Krigsministers Forslag, som har tilfredsstillet mig meget; det er, at det forhindrer, at det Mandskab, der tildeles Hæren, for ofte skifter Afdeling. Det er meget uheldigt for Disciplin og god Orden og for Dvøvelserne, naar det Mandskab, der gjentagende indkaldes, skal øves under andre Befalingsmænd end dem, der oprindeligt have uddannet det. Jeg skulde tage meget fæll, om ikke adskillige af de ubefagelige Historier, der have været ved forskjellige Reserverafdelingers Dvøvelser iaar, kunde have været undgaaede, naar